

Requisits de la inscripció

Amb caràcter general:

A la inscripció s'expressarà el nom que es dóna al nounat.

Prohibicions:

- S'ha de tenir en compte que no es pot designar més d'un nom compost ni més de dos de simples.
- S'estableixen una sèrie de prohibicions relatives al nom. Són prohibits els noms següents:
 - Els que objectivament perjudiquin la persona.
 - Els que puguin confondre en la identificació de la persona.
 - Els que indueixin a error quant al sexe.

Supòsits especials

1. En el cas que s'opti per la inscripció del naixement a la localitat de domicili comú dels pares, diferent del lloc on s'hagi produït el naixement, s'exigeix que la sol·licitud es formuli per la compareixença dels progenitors de comú acord, i dins del termini per practicar la inscripció des del naixement o part (moment en què una persona té vida pròpia i independent fora de l'úter matern). Cal que compareguin tots dos i que aportin la documentació següent:
 - Certificat d'empadronament d'ambdós pares.
 - Certificat de la Clínica o Hospital que no s'ha promogut cap altra inscripció del nounat.
 - S'ha d'acreditar el domicili comú dels pares al lloc on es pretengui fer la inscripció. L'acreditació es farà per DNI o, si no n'hi ha, per certificat d'empadronament.
 - Els sol·licitants han de manifestar sota responsabilitat seva que no han promogut la inscripció al Registre Civil corresponent al lloc de naixement, i han de presentar, a més, una certificació acreditativa que tampoc no ho ha fet la direcció del centre hospitalari on hagi tingut lloc el naixement.
 - A més, caldrà fer constar expressament a la casella destinada a observacions que es considera a tots els efectes legals que el lloc de naixement de l'inscrit és el municipi on s'ha practicat l'assentament. Les certificacions a l'extracte només faran menció a aquest terme municipal.
2. Noms i cognoms dels estrangers que adquireixen la nacionalitat espanyola

Noms

- El criteri general és que en la inscripció de naixement en el registre espanyol d'un estranger que ha adquirit la nacionalitat espanyola, s'ha de consignar com a nom propi el que aparegui en la certificació estrangera de naixement que serveixi de títol per a la inscripció, llevat que es provi l'ús de fet d'un altre nom propi. S'ha de mantenir el nom que fes servir l'interessat, tot i que no fos d'ús corrent, que serà completat o canviat si infringeix les normes establertes.
- Regeixen les mateixes normes sobre prohibicions que les establertes amb caràcter general.

- En tot cas, si el nom que consta en la certificació del registre local o l'utilitzat per l'interessat es troba inclòs en algun d'aquests supòsits, ha de ser substituït per un altre que s'ajusti a les normes espanyoles: s'haurà de substituir per l'usat habitualment; a falta d'aquest, per l'elegit per l'interessat o el seu representant legal, i, en darrer terme, per un imosat d'ofici.
- En el cas de noms propis que constin en sistema d'escriptura diferent al nostre (xinès, japonès, etc.) es consignaran amb la seva transcripció o transliteració, de manera que s'aconsegueixi una adaptació gràfica i una equivalència fonètica. També en noms propis escrits amb caràcters llatins, a petició de l'interessat, s'hi poden fer adaptacions ortogràfiques per facilitar-ne l'escriptura i la fonètica (per exemple, suposant que el nom original tingués diverses consonants seguides).

Cognoms

- A l'estranger que adquireixi la nacionalitat espanyola se li han d'atribuir els cognoms determinats per la filiació, segons estableix la llei espanyola.
 - Si aquesta filiació és coneguda i si els progenitors no han acordat, abans de la inscripció, la inversió de l'ordre dels cognoms es faran constar:
 - Com a primer cognom, el primer del pare i com a segon, el primer dels personals de la mare, és a dir, pel que fa al cognom matern no és procedent l'atribució del que la mare pogué adquirir, per exemple, per matrimoni, sinó el que tingués abans de la seva celebració.
 - Així mateix, la llei permet a qui adquireix la nacionalitat espanyola, conservar els cognoms que posseís en manera diferent de la legal, si així ho declara en el moment de l'adquisició o en els dos mesos posteriors o, si s'escau, a la majoria d'edat. Sempre que no s'infringeixin els principis d'ordre públic internacional espanyol en matèria de cognoms (duplicitat de cognoms i infungibilidad de línies).
 - Quan la filiació no determini altres cognoms, es mantindran els que usés l'interessat.
 - Quan es tracti d'estrangers que, conforme al seu estatut personal, tenen atribuït un únic cognom, en ser inscrits com a espanyols, s'han de fer constar dos cognoms.
 - Pel que fa a les adaptacions ortogràfiques i fonètiques, tot allò que s'ha dit respecte dels noms val per als cognoms.
 - Respecte del canvi de nom i cognoms, un cop adquirida la nacionalitat espanyola, es regeixen per la legislació espanyola. Si s'han acollit a la facultat de conservar els cognoms que tenien abans d'adquirir la nacionalitat espanyola, no es poden acollir posteriorment a la possibilitat d'invertir l'ordre dels cognoms.
3. Quan la inscripció de naixement es refereixi a estrangers, quant a la imposició del nom i dels cognoms, se seguirà allò disposat a la seva llei personal.